

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116207350
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116207350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: X. Č., L.. X.X.XXXX, J. N. XXX, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 p r o t i žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 184 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 27.4.2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

U r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 5.8.2011 uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach - bod 11 v znení: „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ v časti týkajúcej sa 2/3 poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 11.4.2016 sa domáhal určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 5.8.2011 uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach- bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Žalobu odôvodnil tým, že napadnutá zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže spočíva v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú zákazníkom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše nie je ničím odôvodnené prečo poplatok závisí od výšky úveru, keď ide o poplatok za administratívu. Poukázal tiež na to, že uvedený poplatok nebol s ním individuálne dojednaný a žalovaný mu za neho neposkytol reálne plnenie.

2. Žalobca uplatnil aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 184 Eur s úrokmi z omeškania 5% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Túto žalobu odôvodnil tým, že v zmluve absentujú viaceré povinné náležitosti a to podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, y/ zák. č. 129/2010 Z.z. Úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Žalobca za úver 600 eur zaplatil 784 eur, preto žaloval o vyplatenie rozdielu 184 Eur podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil tvrdiac, že predmetnú zmluvu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko ako vyplýva zo zmluvy a dodatku (ktorý však k vyjadreniu nepripojil)

úver bol poskytnutý na výkon povolania žalobcu, čo vylučuje aplikáciu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rozhodujúce je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel bol použitý. Potrené je tiež vychádzať z dobrej viery žalovaného, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval, čo je v súlade aj s európskou judikatúrou a preto nie je možné žalobcovi priznať postavenie spotrebiteľa. Ide preto medzi stranami o obchodnoprávny vzťah, ktorý je potrebné posúdiť podľa Obchodného zákonníka. Neuznal ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže nenastala ani jedna z jeho foriem a navyše vzniesol aj námietku premlčania uplynutím subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehoty dňa 17.4.2015.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o úvere zo dňa 5.8.2011, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, prehľadom o splátkach, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 23.3.2016, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Strany uzavreli dňa 5.8.2011 formou predtlaču písomnú úverovú pod č. XXXXXXXXXX. Žalovaný ňou poskytol žalobcovi úver vo výške 600 Eur za poplatok 576 Eur, ktorý žalobca sa zaviazal uhradiť 12 mesačnými splátkami po 98 Eur počnúc dňom 22.8.2011. Celkovo sa zaviazal zaplatiť žalovanému 1.176 Eur. V zmluve je krížikom vyznačené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania.

6. Žalobca v súvislosti s týmto vyznačeným účelom poskytnutého úveru uviedol, že nezodpovedá skutočnosti. Zástupcovi žalovaného neuviedol na aký účel peniaze potrebuje, pretože nikto sa ho na to nepýtal. Uviedol, že všetky údaje vo formulári vypísal spomínaný zástupca žalovaného, ktorý svojvoľne vyznačil spomínaný účel úveru a v tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že v 80. rokoch mal ťažký úraz hlavy, preto trpí na psychiatrickú diagnózu a je na úplnom invalidnom dôchodku. Rozhodne teda v čase poskytnutia úveru nebol zamestnaný. Vo svojej výpovedi uviedol aj to, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, aj keď nevedel uviesť kedy to bolo a to vzhľadom na to, že trpí na výpadky pamäti.

7. Ako prílohu žaloby žalobca pripojil prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 23.3.2016, v ktorom sa uvádza, že žalobca sa obrátil na nich za účelom porady ohľadom úverov od nebankových subjektov a podklady týkajúce sa úveru od žalovanej spoločnosti predložil 23.3.2016, kedy bol spomínaným združením aj informovaný o potrebných náležitostiach zmluvy, o neprimeraných odplatách a úrokoch a tiež so slovenskou a európskou judikatúrou týkajúcej sa neprijateľných zmluvných podmienok.

8. Podľa prehľadu o splátkach (č.l. 6) žalobca celkovo z úveru zaplatil 8 splátok po 98 Eur, teda úhrne 784 eur a posledné dve splátky po 98 Eur zaplatil 20.2.2012 a 17.4.2012.

9. Vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru v bode 11 je uvedené nasledovné: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je to uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné

podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Pri žalobe o určenie o neprijateľnej zmluvnej podmienky súd neskúma naliehavosť právneho záujmu, keďže ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

18. Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

20. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa § 298 ods. 2 CSP ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Súd zastáva názor, že sporný poplatok nie je vylúčený zo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože nepredstavuje hlavný predmet plnenia. Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú (napr. rozsudok Caja de Ahorrosy Monte de Piedad de Madrid, EÚ:C:2010:309, bod 34).

23. Administratívny poplatok dohodnutý v úverovej zmluve rozhodne nie je základným plnením zmluvy, a preto nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia.

24. Druhý prípad vylúčenia súdnej kontroly je nie samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. rozsudok C-26/13 zo dňa 30.4.2014 vo veci Arpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai proti OTP Jelzalogbank Zrt, bod 54).

25. Podmienky, týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu, s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok C-143/13 z 26.2.2015 vo veci Bogdan Matei, Iona Ofelia Matei proti SC Volksbank Romania SA bod 55, 56).

26. Súd v danom prípade neskúmal sporný administratívny poplatok z pohľadu primeranosti jeho výšky, ale skúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy

ani z VOP pritom nevyplýva, za čo vlastne sa tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosť. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo po materiálnej stránke mu nie je dodané. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

27. Napokon možno poukázať aj na aktuálnu právnu úpravu Občianskeho zákonníka v znení jeho novely účinnej od 13.6.2014, a to novelou č. 102/2014 Z. z.

28. Vyššie citovanou novelou totiž bol § 53 ods. 4 doplnený o ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky a konkrétne pod písm. t/ bola uvedená zmluvná podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

29. Podľa prechodného ustanovenia v tejto úprave § 879p ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s/ a t/, § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13.6.2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12.6.2014, ak nie je ustanovené inak.

30. Súdu je z jeho činnosti známe, že v úverových zmluvách žalovaného sa výška administratívneho poplatku odvíja od výšky úveru. Napríklad súd zistil, že pri úvere 350 Eur poplatok činil 230,66 Eur (spis 11C/23/2016), pri úvere 500 Eur poplatok činil 484 Eur (spis 11C/110/2016). V tomto spore pri úvere 600 Eur je poplatok 576 Eur. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 576 Eur predstavuje 96% z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá na jeden rok, čo znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala 96 % p.a., čo by viac ako 6 - násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách, keďže podľa internetovej stránky NBS v auguste 2011 pri spotrebiteľskom úvere od 1 do 5 rokov činila priemerná úroková sadzba 15,10 % p.a. Išlo by nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobilo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku.

31. Spotrebiteľ by teda mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobcom).

32. Súd teda nezdieľa argumentáciu žalovaného o tom, že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 52 OZ, keďže žalovaný má nepochybne postavenie dodávateľa a žalobca postavenie spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní a plnení danej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Pre účely posúdenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd najprv sa musel vysporiadať s tým, či na predmetnú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2011 do 30.11.2012).

34. Definícia spotrebiteľa v danom zákone je totiž iná ako v Občianskom zákonníku. Konkrétne podľa § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

35. Hoci v tomto konkrétnom prípade žalovaný vyznačil v úverovej zmluve ako účel poskytnutia úveru výkon povolania žalobcu, súd mal za preukázané, že tento údaj vyznačil svojvoľne, keďže žalobca už v tom čase bol invalidným dôchodcom a nevykonával žiadne povolanie. Tým sa len potvrdili nekalé obchodné praktiky žalovaného, na ktoré už v minulosti upozornila vo svojom liste aj Európska komisia Slovenskú republiku. Konkrétne v spomínanom liste označenom ako „porušenie č.2012/4165“ bolo poukázané, že v zmluvách, ktoré používa žalovaný bola uvedená vopred formulovaná zmluvná podmienka, že účelom zmluvy je „výkon povolania“, „výkon podnikania“, alebo „výkon zamestnania“, hoci sa úver poskytoval spotrebiteľovi. Pokiaľ sa sťažovatelia k tejto skutočnosti vyjadrili uvádzali, že takéto účely boli v zmluve uvádzané z iniciatívy poskytovateľa úveru. Sťažovatelia niekedy spresnili informácie a uviedli, že zástupca poskytovateľa úveru uviedol, že spotrebiteľ peniaze nedostane, pokiaľ nebude súhlasiť s uvedením iného ako spotrebiteľského účelu v zmluve. Aj tieto poznatky rôznych sťažovateľov, ale aj vlastné poznatky súdu z iných sporov, keď bol braný úver na kúpu spotrebiča do domácnosti, na vyrovnanie predchádzajúcich úverov Pohotovosti alebo išlo o osobu, ktorá nikdy nebola zamestnaná (napr. 11C/163/2014, 11C/162/2014, 11C/165/2014, 11C/160/2014) a napriek tomu bol v zmluve uvedený úver na výkon zamestnania, je zarážajúcim poznatkom o činnosti žalovaného. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie sp. zn. SK/0755/99/2012 a SK/0756/99/2012 z 27.5.2013, ktorým udelil žalovanému pokutu 30.000 Eur z dôvodu nekalých obchodných praktík, ktorými bol úver poskytnutý spotrebiteľom subsumovaný pod Obchodný zákonník, čím bolo zhoršené postavenie spotrebiteľov.

36. Súd teda dospel k záveru, že aj v tomto prípade je potrebné použiť zákon č. 129/2010 Z.z. za účelom posúdenia uzavretej úverovej zmluvy.

37. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

39. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pod písm. i/ úroková sadzba spotrebiteľského úveru, pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pod písm. y/ priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

40. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/ a y/ a § 10 ods. 1.

41. Ani jedna z týchto vyššie uvedených náležitostí v zmluve uvedená nebola, preto s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

42. Už len pre úplnosť súd uvádza, že pod konečnou splatnosťou úveru nemožno považovať počet mesačných splátok, pretože táto náležitosť je uvedená aj pod písm. k/ (§ 9 ods. 2), kde sa uvádza aj počet splátok. Konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/286/2014 zo dňa 27.5.2014).

43. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 600 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 784 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 184 Eur.

44. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

45. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

46. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

47. V danom prípade bezdôvodné obohatenie je plnením bez právneho dôvodu.

48. Následne sa súd musel zaoberať aj námietkou premlčania.

49. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

50. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

51. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

52. Žalobca sa dozvedel o tom, že plnil viac ako podľa zákona mal, čo preukázal prehlásením Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, až v marci 2016, a teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až v marci 2018. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t.j. v danom prípade od úhrad žalobcu žalovanému. Súd však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledné úhrady boli vykonané dňa 20.2.2012 a 17.4.2012, desaťročná premlčacia lehota uplynie až v r. 2022. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v obdobných sporoch napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012.

53. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

54. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

55. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

57. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

58. Žalovaný sa dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby a preto súd žalobcovi priznal úroky z omeškania v žalovanej výške v súlade s dispozičnou zásadou v konaní odo dňa 27.4.2016, keďže žaloba bola žalovanému doručená 26.4.2016.

59. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech a preto súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

60. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

V Prešove, 28.10.2016